

ning sige, som jeg begyndte, at naar Fler-tallet i Betænkningen argumenterer saa stærkt imod Alkoholforbud, er det noget af en Overdrivelse og en Misforstaaelse. Jeg tror, man ser Spøgelser ved højlys Dag, thi, som jeg før sagde, Forbudsspørgsmaalet ligger slet ikke for her. Det, der foreligger, er, hvorledes Rigsdagen stiller sig til Væl-gernes Afgørelse, om man vil lægge Afgørelsen i Vælgernes Hænder i de forskellige Kommuner, om man tør lægge det Ansvar derud og tror paa det folkelige Selvstyre i dette Spørgsmaal.

Det vil være fremgaaet af de Bemærkninger, jeg her har fremsat, at jeg maa til-raade at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 15, 18 og 19, ligesom jeg kan anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget under Nr. 8, 17, 33, 35, 42 og 44, medens jeg maa tilraade at stemme imod alle de øvrige Ændringsforslag.

Olga Knudsen: Det er ganske nat-URLigt, at ærede Medlemmer af dette høje Ting med en vis Forfærdelse, for ikke at sige Rædsel har set paa de Ændringsforslag, som her foreligger, da der er saa mange forskellige Særstandpunkter. Man kan godt tænke sig, at ærede Medlemmer er blevet bange for at komme i en vis Forlegenhed, naar Afstemningen skal foretages. Der ligger maaske derfor en vis Fristelse til at følge Mindretallet under Nr. 15. Vi følger nemlig den lige Linie og har rene og klare Standpunkter, saa det vil i Virkeligheden være det letteste at følge os. Jeg vil dog gerne ganske kort motivere vort Standpunkt, for at ærede Medlemmer derigennem kan blive endnu mere overbevist om, at det er os, de skal følge.

Naar man læser Betænkningen igen-nem, vil man se, at alle er enige om, at Be-værternæringen er af saa vanskelig Art, at man betragter det som naturligt at begrænse Næringsfriheden her ved en nøje Regulering fra Statsmagten, idet man indrømmer, at Misbrug af Beværternæringen kan medføre stor Skade for Samfundet. Men der er kun en tilsyneladende Overensstemmelse, en teoretisk Overensstemmelse indenfor Ud-valget; og længere gaar Enigheden ikke. Skal Principperne føres ud i Livet, skræm-mes de fleste tilbage, og det vil vise sig her som saa mange Gange, at Teori er et og Praksis et andet. Mine Meningsfæller og jeg indenfor Udvalget — hvor jeg glæder mig over at se, at ikke saa faa af mine Menings-fæller tilhører mit Parti — anser det af den højtærede Minister fremsatte Forslag med de

af Mindretallet under Nr. 15 stillede Æn-dringsforslag som et sundt og godt Lov-forslag, der vil medvirke til at fremme Ædrueligheden i vort Folk, og det er jo egentlig det, vi alle tilstræber.

De Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 15, er jo allerede gennemgaaet, saa dem behøver jeg egentlig ikke at komme ind paa. Ærede Medlemmer ved, at Ændringsforslaget til § 19 gaar ud paa at give Paragraffen en saadan Af-fatelse, at ogsaa Gæstgiverier kommer ind under Kommuneafstemningen, og det er motiveret med, at det i Virkeligheden alle-rede i mange, maaske de allerfleste Tilfælde har fundet Sted, at Gæstgiverier har været inde under Kommuneafstemning, og med, at det tidt er vanskeligt at skelne mellem Gæstgiverier og Beværtninger. Men hvorfor tør saa ikke hele Udvalget tiltræde Lov-forslaget med de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 15? Der staar i Betænkningen, at mange i Udvalget frygter for, at der skjuler sig Bestræbelser for at faa almindeligt Alkoholforbud ind-ført; derfor tør man ikke give Lovforslaget ubetinget Tilslutning. Jeg tror nu, det er at se Spøgelser ved højlys Dag; thi der staar jo ikke noget om almindeligt Alkoholforbud noget Sted i Lovforslaget. Det, der i Sær-deleshed skræmmer store Dele af Udvalget, er Spørgsmaalet om Kommuneafstemningen, det, at Kommuneafstemninger nu skal lov-fæstes. Disse Afstemninger er jo ikke noget nyt; de har været foretaget i en lang Aar-række. De har ikke været lovfæstet, men de har været foretaget i flere Hundrede Tilfælde; og det har sikkerlig vist sig, at selv om de ikke har været lovfæstet, har de dog været den Rettesnor, hvorefter Spørgsmaal i de allerfleste Tilfælde er ble-vet afgjort af Myndighederne. Nogle af Udvalgets Medlemmer mener ogsaa, at det at lovfæste Kommuneafstemningerne er at underkende Byraadens og Sogneraadens Autoritet. Det kan jeg og mine Menings-fæller absolut ikke anerkende; selv den høje Rigsdag har jo ved enkelte Lejligheder ladet Spørgsmaal komme ud til Befolk-ningens Afgørelse og har dog ikke derved vil-let erkende, at det betød en Underkendelse af den høje Rigsdags Autoritet. Jeg tror ogsaa, det er rigtigst at tage et saa udpræget Kampspørgsmaal bort fra de kommunale Valg; paa de Steder, hvor Kommuneafstemninger har været foretaget, er det ogsaa sket til en vis Grad. Andre af Udvalgets Medlemmer vil nok have Kommuneafstemning, men udtaler i Betænkningen, at der skal staa en stærk Folkevillie bagved, og at der